

Amikor eljött a templomszentelés ünnepe, Jeruzsálemben tél volt. Jézus a templomban, a Salamon csarnokában járt. Ekkor körülvették a zsidók, és így szóltak hozzá: „Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!” Jézus így válaszolt nekik: „Megmondtam nektek, de nem hisztek. Atyám nevében végzett cselekedeteim tanúskodnak mellettem, de ti nem hisztek, mert nem az én juhaim közül valók vagytok. Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Én és az Atya egy vagyunk.”

Izraelben ezt az ünnepet, a mi decemberünknek megfelelő hónap 25-étől nyolc napon át ünnepelték, örömmel és hálaadással. Annak emlékére, hogy Makkabeus Júdas az Antiochus Epiphanes által megszentelt templomot megtisztította és Kr. e. 165. dec. 25-én újból felszentelte.

János szinte a naptári napot is meghatározta, mikor történt mindez. Mi ilyenkor ünnepeljük Jézus születését, a karácsonyt. A téli napforduló után néhány nappal Jézus a templom Salamon oszlop-csarnokában sétált. Ez a hely salomoni idők óta ép, felszentelt hely maradt. Fedett épület volt, mely télen védelmet jelentett a hideg szél ellen. Mindez azért lehet fontos, mert az emberi értelmet igénybe vevő, nagy jelentőségű mondatok hangzanak el. A körülmények ismertetésével érthetőbbé válnak az elhangzott szavak.

Jézust körbevevő zsidók egyértelmű választ várnak arra a kérdésre, hogy Ő-e a Messiás? Saját hitetlenségüket váddal próbálják leplezni „meddig tartasz bizonytalanságban bennünket?” A válasz hallatán le kellett volna borulniuk Jézus előtt, ha lett volna szemük a látásra és fülük a hallásra. Nem hittek, pedig láthatták a Messiás eljövetelét bizonyító csodatetteket. Hallhatták Jézus egyértelmű válaszát, felfoghatták volna, hogy Isten fiaként beszélt magáról, akit Atyjának (az én Atyámnak) nevezett meg. Láthatták, hallhatták Őt, de nem hittek. Miért? Mert nem ismerték föl Jézus *Hangját*. Nem kellett ide értelem, vizuális felismerés, elég volt a Hangja ahhoz hogy az övéi – az Ő juhait felismerjék Őt. Ha nem lennénk hozzászokva, meglepődhetnénk, hogy követőit juhokként említi. Ha belegondolunk, a juhoknak elég a pásztor hangját hallani, hogy felismerjék és kövessék őt. Végre egy kapaszkodó, ami lehetőséget nyújt nekünk is, hogy Jézus követői, 'juhait' lehessünk!

Jézus Hangja kívülről nem hallható, csak belülről. Illetve különleges ajándékként szólhat hozzánk testvérünk, szerettünk, ismerősünk hangján. Csodálatos élmény és hála érte, ha felismerjük a hangját, másik ember hangján keresztül. Ilyenkor fontos dolgot mond nekünk.

Egyébként különleges képességekkel, értelmünkkel, belső fülünkkel hallhatjuk, Jézus hangját. Akarjuk hallani! Jézus metaforáját elfogadva juhaiként hallhatjuk szavát lelkünk csendjén keresztül. Hangját nem hallhatjuk kívülről, csak belülről a Szentlélek által, mert Őt akarjuk. Illetve az Övé akarunk lenni – az Övé és az Atyáé. Itt az örömhír; Jézus és Mennyei Atya kezében lehetünk, ha hallgatunk szavára, a Szeretet hangjára és követjük Őt. Ennek bejelentéséhez kellett az ünnepi idő és helyszín.

Biztonságban lehetünk, örök életet ad, senki nem ragadhatja ki övéit az Atya és Jézus kezéből. Jézus és az Atya egy, az egyetlen Isten két személye. Minden korok Jézus hangját juhok módján hallgató emberei Isten kezében vannak.

Ez már nem tetszett a sátánnak. Szó sincs arról hogy a szerető Atyát engesztelte volna ki Jézus vére. Meghasonlott volna Önmagával Isten? Önmaga Második személye kínhalálát, Önmaga igényelte volna azért hogy az emberiség bűneit megbocsájtja? A példabeszéd szólósgazdája a fiát meggyilkoló munkásainak a gyilkosság tényéért bocsájtana meg? Szó nincs róla!

A sátán akarta Jézus kezéből kiragadni a Jézusra juhokként hallgatókat a nagycsütörtöki újszövetség megkötése után. Emberi alakban, pokoli brutalitással kínozte meg és szegezte keresztre a juhait (az emberi lelkeket) tartó Kezet. A haldokló Jézus bocsánatot kért gyilkosainak, mert valóban nem tudták mit cselekszenek. Felfogható ésszel ez a nagy szeretet? Bármilyen brutalitással estek Neki, nem ütött vissza semmilyen módon. Semmilyen módon nem alkalmazott erőt az önvédelméhez. Megváltotta az emberiséget a sátánnak kiszolgáltatottságtól. Még a pokolba is utána ment az övéiért. Feltámadásával teljes lett a győzelme. Megváltott minket. Megszabadulhatunk a bűnök kiszolgáltatottságától, ha Jézusra figyelünk, a Szeretete szerint cselekszünk.